

Νίκος Γιαμάκος, Αρχιτέκτων (1937 – 2023)

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1937 και σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Γκρατς της Αυστρίας. Ολοκληρώνοντας τις σπουδές του εργάστηκε στην Αυστρία στο αρχιτεκτονικό γραφείο των Igerl, Walch και Peneff. Το 1968 επέλεξε το Βόλο για να ζήσει με την οικογένειά του και να ιδρύσει ένα από τα λίγα τότε Γραφεία Αρχιτεκτονικών Μελετών. Πρόθυμος για συνεργασίες, ταλαντούχος και ακούραστος, λάτρης του σχεδιαστηρίου αλλά και της τεχνολογίας, δάσκαλος για πολλούς, αφιέρωσε όλη του την ζωή στον σχεδιασμό πολυάριθμων έργων, δημοσίων και ιδιωτικών μελετών, όπως πολυκατοικίες, κτίρια γραφείων, ξενοδοχεία, συγκροτήματα κατοικιών, ειδικά κτίρια κλπ. Σε πολλά από αυτά συνεργάστηκε μέχρι το 1983 με τους αρχιτέκτονες Πάνο Τσολάκη και καθηγητή Αλέξανδρο Ζάννο.

Την δεκαετία του 1970 όταν η πόλη άλλαζε δυστυχώς ταυτότητα, όταν γκρεμίζονταν τα πιο όμορφα κτίρια για να χτιστούν νέα, όταν η αντιπαροχή ήταν στην άνθισή της, με πολύ σκέψη και μελέτη προσπάθησε συνεργαζόμενος με εργολάβους της εποχής (αφοί Διαμαντή, Λάβδας, Κώνστας, αφοί Κλημεντόπουλοι, Κοντός, Βαράκης, αφοί Καραγεώργου, αφοί Παπανάτσιου και άλλοι) να συνεισφέρει στο σχεδιασμό των πρώτων πολυκατοικιών αρχιτεκτονική ποιότητα, αισθητική και μέτρο, βάζοντας την δική του μινιμάλ σφραγίδα στην πόλη και στην πολύπαθη ιστορία της πολεοδομικής της ανασυγκρότησης. Έδινε ιδιαίτερη σημασία στην λειτουργική κάτοψη, στον γεωμετρικό κάναβο, στην λιτή, αρμονικά οργανωμένη όψη και ήταν ιδιαίτερα απαιτητικός στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό ακολουθώντας τις αρχές του Bauhaus, τόσο στις πρώτες πολυκατοικίες (στο Ν. Φάληρο – Γιαννοπούλου 9, πολυκατοικία Ηλύσια – οδός Γκάτσου στα Επτά Πλατάνια, στον Αγ. Κωνσταντίνο Βλαχάβα -Δημητριάδος, κτίριο Τριχόπουλου, ξενοδοχείο Αλέξανδρος, Ηλέκτρα, ξενοδοχείο Grand Hotel των αδελφών Μάρκα στην Λάρισα, , πολυκατοικία Χατζηγεωργίου Γαλλίας και Καρτάλη – πλατεία Ελευθερίας, κτίριο Κλητοράκη Γαλλίας 2, πολυκατοικία Σδρόλια – Σφέτσιου - Αλεξόπουλου Αργοναυτών και Τοπάλη κ.λπ) όσο και στις πρώτες εξοχικές κατοικίες στο Πήλιο.

Την δεκαετία του 1980 σχεδίασε με τον δικό του ξεχωριστό αρχιτεκτονικό τρόπο τα πρώτα συγκροτήματα κατοικιών στο Πήλιο (μικρά συγκροτήματα παραθεριστικών κατοικιών προσαρμοσμένα στο φυσικό περιβάλλον στο δρόμο για Παπά – Νερό, Μηλίνα, Χορευτό, Τσαγκαράδα κ.λ.π) χρησιμοποιώντας πέτρα, λευκό σοβά, ξύλο και σχιστόπλακες, τα αγαπημένα εργαλεία και υλικά των συνθέσεών του, στις κατασκευές στο Πήλιο. Οργανωμένες μικρές μονάδες κατοικίας δημιουργούσαν μικρές γειτονιές δομημένες λειτουργικά και μορφολογικά σε μια σύνθεση. Ξεχώριζε πάντα για την καλλιτεχνική του προσέγγιση στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό βρίσκοντας πεδίο ιδιαίτερης έκφρασης στα παραδοσιακά κτίρια του Πηλίου, αποφεύγοντας κοινότυπες απομιμήσεις και προσθέτοντας πολλά καινοτόμα αλλά απέρριπτα αρχιτεκτονικά στοιχεία και λεπτομέρειες. Η αρχιτεκτονική του έκφραση ήταν προέκταση της ζωγραφικής του προσέγγισης. Τα σχέδια του στο χέρι όμοια με αρχιτεκτονικά κεντήματα.

Το διάστημα 1973 – 1976 υπήρξε επιβλέπων Αρχιτέκτων του προγράμματος δανειοδοτήσεων του Ε.Ο.Τ. για τις πρώτες μετατροπές αξιόλογων παραδοσιακών κτιρίων σε ξενώνες, σε όλο το Νομό Μαγνησίας και στις Βόρειες Σποράδες. Με συνεργάτες του την Άννα Καστρουνή και άλλους, όργωσαν τον Νομό και αποτύπωσαν σχεδιαστικά όλο το αξιόλογο παραδοσιακό κτιριακό δυναμικό, συντάσσοντας αρχεία φακέλων και διατυπώνοντας προτάσεις διατήρησης. Πολλά από αυτά τα κτίρια στην πορεία κηρύχθηκαν διατηρητέα μνημεία και λειτουργούν μέχρι σήμερα ως ξενώνες.

Το 1976 εργάστηκε ως Υπεύθυνος στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων στο Νομό Μαγνησίας.

Το 1977 ιδρύει με τον Κώστα Λεβέντη την “ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΗΛΙΟΥ” αναλαμβάνοντας την μελέτη και ανακατασκευή λιθόκτιστων παραδοσιακών κτιρίων στο Πήλιο όπως και την μελέτη - κατασκευή των πρώτων μικρών συγκροτημάτων εξοχικών κατοικιών σεβόμενος την κλίμακα και το φυσικό τοπίο.

Ανά διαστήματα συμμετείχε ως μέλος στην τότε Επιτροπή Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου του Ν. Μαγνησίας και Β. Σποράδων (ΕΠΑΕ) διατυπώνοντας προτάσεις για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και προσπαθώντας πάντα για την ορθή εφαρμογή του Διατάγματος Πηλίου.

Από το 1988 και έπειτα, με συνεργάτες τα παιδιά του Φωτεινή Γιαμάκου και Σωτήριο Γιαμάκο, αρχιτέκτονες μηχανικούς, συνέχισε με το ίδιο μεράκι να εκπονεί ως Ομάδα πλέον “GIAMAKOS ARCHITECTS” , μελέτες κάθε κατηγορίας και κλίμακας στο Βόλο, στο Πήλιο, στην Ελλάδα. Συμμετείχε σε πολλούς Διεθνείς και Πανελλήνιους Αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς με άλλους καταξιωμένους μηχανικούς και συμβούλους αποσπώντας βραβεία και διακρίσεις μέχρι την συνταξιοδότησή του.

Στην δύση της επαγγελματικής του καριέρας και λόγω της οικονομικής κρίσης στη χώρα μας δεν δίστασε να ταξιδέψει στην Λειψία της Γερμανίας, προκειμένου να εργαστεί ως Αρχιτέκτων σε συνεργασία με Γερμανούς Αρχιτέκτονες.

Το 1983 σχεδίασε και έκανε πραγματικότητα μαζί με την από 17 χρονών σύντροφό του Μερόπη Γιαμάκου το ξενοδοχείο “Μαιστράλι” στην Άφησσο Πηλίου όπου έζησε μέχρι τέλους. Η μεγάλη του αγάπη για την ζωγραφική, τον συνόδευε πάντα αφήνοντας παρακαταθήκη πλειάδα έργων.

Υπήρξε ιδιαίτερα εργατικός, μετριοπαθής και αγαπητός μεταξύ των συναδέλφων, χωρίς να προβάλλει τα έργα του, αρκετά από τα οποία κοσμούν την περιοχή μας.

Οικία Βατάλα στην Άφησσο, οικία Δεληγιάννη στον Άνω Βόλο, οικία Ματσάγγου στο Χόρτο, οικία Γκραϊκού στα Άνω Λεχώνια, οικία Γεράκη στον Λαύκο, Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υδροβιοτόπων (ΕΚΒΥ) του Μουσείου Γουλανδρή στη Θέρμη, Αποκατάσταση – Διαμόρφωση του παλιού Μεταξουργείου Ν. Ιωνίας σαν Μουσείο Προπολεμικής Μεταξοβιομηχανίας, Πανεπιστημιακό συγκρότημα Πολιτικών Μηχανικών στο Βόλο σε συνεργασία με το γραφείο Δ. & Λ. Ποτηρόπουλος, Συγκρότημα ΞΕΝΙΑ πολυώροφων κατοικιών στο Βόλο.

Το λεπτό χιούμορ τον συνόδευε ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής του. Το πλατύ του χαμόγελο θα μας θυμίζει πάντα την ευγένεια και την καλοσύνη του.

GIAMAKOS ARCHITECTS & ASSOCIATES
ARCHITECTURE + PLANNING

THREE HOLIDAY HOUSING
COMPLEXES AT MOURESI --
COLLABORATION WITH
"TEHNIKI PILIOU" E.I.E., 1983.

FERIENHÄUSER IN GRIECHENLAND
PELION BERG AM ÄGÄISCHES MEER

